

[Agerschou]

kr. dækkes ind ved, at medicinpriserne stiger. Med andre ord: ministeren fortsætter sin linje, staten sparer penge, og de syge betaler. Det kan SF naturligvis ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Bente Nielsen (V):

Det glæder mig, at SF altid er så interesseret i, hvad venstres ordførere siger. Det må jo være, fordi vi siger noget fornuftigt.

Angående de små apoteker kan det være, at hr. Agerschou ikke hørte, hvad jeg sagde i mit første indlæg, men jeg sagde netop, at vi lagde megen vægt på at få lavet et udligningssystem, som kunne sikre de små apoteker, og at også jeg nærede en stor skepsis over for det udligningssystem, der var i lovforslaget. Jeg håber, at vi kan komme frem til noget andet under udvalgsbehandlingen.

Så kan jeg sige til hr. Agerschou, at jeg ikke bruger min tid til at sidde og tælle bemyndigelser i lovforslagene, men beskæftiger mig mere med indholdet i dem.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er rigtigt, at SF tit er interesseret i, hvad venstres ordførere mener. Det hænger sammen med, at venstre så tit siger ét og gør noget andet, og det har vi i sinde at påpege, hver gang det sker.

Det er rigtigt, at venstres ordfører i sit indlæg nærede stor kærlighed til de små apoteker. Det, der undrer os, er, at man så fremsætter et lovforslag, der indeholder et økonomisystem, som efter min vurdering helt klart er med til at nedlægge små apoteker. Så kunne man, hvis man mente det alvorligt, have fremsat et andet lovforslag.

Det glæder mig også, at venstre nu har skiftet mening med hensyn til, hvad folketingsmedlemmer skal bruge deres tid til. Det undrede mig meget, sidste gang vi behandlede et tilsvarende lovforslag, at de borgerlige ordførere havde sat sig ned ved deres skriveborde og brugt megen tid på at tælle – tælle – antallet af bemyndigelser. Det meste af debatten sidste gang var faktisk en debat om antallet af bemyndigelser. Når jeg talte dem denne gang, var det simpelt hen, for at I ikke skal slippe uden om det. Der er, så vidt jeg har kunnet tælle sammen, 72 bemyndigelser i

dette lovforslag, og det svarer stort set til, hvad der var sidste gang, samtidig med at en række af bemyndigelserne er blevet udvidet. Det synes jeg ikke man skal undlade at nævne ved denne lejlighed.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det radikale venstre er naturligvis enig i lovforslagets formål: at sikre befolkningen en rimelig let og sikker adgang til medicin for omkostninger, samfundet kan acceptere. Så langt kan vi alle sammen være enige. Hertil kommer, at det må være på tide at få loven tilpasset lægemiddelloven af 1975, men da det drejer sig om meget vanskeligt stof med absolut modstridende interesser og synspunkter, er det nok forståeligt, at det har taget så mange år at nå frem til et foreløbigt resultat.

Til formålet, således som det er angivet, må det være hensigtsmæssigt at sikre det udbredte net af apoteker – også i de tyndtbefolkede egne – som vi har nu, og at lovgive sådan, at disse apoteker kan yde en god service og være fornuftige arbejdspladser.

Selv om man forsøger at drive apotekerne som liberale foretagender, må vi erkende, at der stilles sådanne krav fra samfundets side, at det kan være rimeligt med en udligningsordning, og det videreføres da også i lovforslaget.

Som bekendt er forholdet det, at for øjeblikket formidler apotekerne medicin fra to, ja måske tre kilder. For det første fra medicinalindustrien, for det andet fra apotekernes fælles produktion og så for det tredje fra apotekernes magistrelle produktion.

Det er det radikale venstres opfattelse, at denne opdeling har sådanne fordele, at man bør søge at fortsætte den, bl.a. fordi opdelingen virker som et korrektiv til prisdannelsen og altså dermed modvirker monopol tendenserne. På den anden side kan det, at apotekerne både har interesser i formidlingen, ja egentlig har eneret herpå, og har interesser i produktionen skabe mistanke om fare for konkurrenceforvridning. Der er tale om så absolut modsatrettede synspunkter, at opgaven er svær at løse. For det er jo ikke hensigten på nogen måde at afskære den danske medicinalindustri mulighed for at have et sundt hjemmemarked som grundlag for den store eksport, tværtimod. Det er i samfundets interesse at sikre balancen mellem stordrif-